

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.247 van 25 juni 2026
in de zaak A. 243.996/IX-10.616**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Butenaerts en Andy Hoedenaeken
 kantoor houdend te 1080 Sint-Jans-Molenbeek
 Leopold II-laan 180
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN JETTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geoffroy Generet
kantoor houdend te 1050 Elsene
Kapitein Crespelstraat 2-4
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 januari 2025, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Jette van 19 november 2024 waarbij aan verzoekster de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Daniël Plas heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de verzoekende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 mei 2026.

Staatsraad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Oona Fransen, die *loco* advocaten Stijn Butenaerts en Andy Hoedenaeken verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Matthieu Generet, die *loco* advocaat Geoffroy Generet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is sinds 16 juli 2010 bij de verwerende partij aangesteld als maatschappelijk werker.

3.2. Op 29 augustus 2023 beslist het vast bureau van de verwerende partij om aan verzoekster een tuchtsanctie van een inhouding van 10% van de brutowedde van de maand september 2023 op te leggen. Die tuchtsanctie, die door verzoekster niet in rechte wordt bestreden, wordt opgelegd voor de volgende ten laste gelegde feiten:

“▪ Nalatige tot afwezigheid van behoorlijke opvolging van de schuldvraagdossiers die onder uw de verantwoordelijkheid vielen met

financiële gevolgen voor de klant en het OCMW en imago schade in hoofde van het OCMW;

- Geen verantwoordelijke communicatie van uwentwege naar uw N+1 en/of directeur Maatschappelijk Welzijn om aan te geven dat er iets in uw functioneren niet gaat en dat u hulp nodig heeft.”

3.3. Op 5 december 2023 vindt een planningsgesprek plaats tussen verzoekster en haar twee hiërarchische oversten, waarbij verschillende doelstellingen voor verzoeksters functioneren worden vastgelegd. Een evaluatie middels een functioneringsgesprek op 5 november 2024 wordt vooropgesteld.

Op diezelfde dag stelt de hiërarchische overste een verslag ‘opvolgingsgesprek’ op, waarmee aan de meerdere ‘N+2’ en aan de secretaris-generaal verslag wordt uitgebracht over de stand van zaken van de opvolging van de sociale dossiers na de tuchtsanctie van 29 augustus 2023.

3.4. Op 18 juni 2024 stelt de secretaris-generaal van de verwerende partij een omstandig verslag op over vermeende tekortkomingen van verzoekster in de uitoefening van haar beroepsplichten. Die tekortkomingen geven volgens de secretaris-generaal aanleiding tot een tuchtsanctie en aan de raad voor maatschappelijk welzijn wordt geadviseerd de sanctie van het ontslag van ambtswege op te leggen.

Met een brief van 19 juni 2024 wordt verzoekster uitgenodigd voor een hoorzitting van de raad voor maatschappelijk welzijn op 9 juli 2024. Op vraag van verzoekster wordt de hoorzitting uitgesteld naar 3 september 2024.

Verzoekster dient een 27 augustus 2024 gedateerd verweerschrift in.

3.5. Van de hoorzitting van 3 september 2024 wordt een proces-verbaal opgesteld. Daarin is onder meer het volgende vermeld:

“Meester Butenaerts start met de vraag of alle raadslieden wel een volledige en volledig tweetalig tuchtdossier ter beschikking hebben gekregen en of alle leden van de Raad zijn verweerschrift vertaald gekregen hebben.

De Secretaris-Generaal antwoordt dat alle raadslieden het disciplinaire dossier gekregen hebben. Wat het Verweerschrift betreft, is dit niet het geval omdat het document pas 3 dagen geleden (30/08 in de namiddag) ter beschikking gesteld geweest. Het werd ook niet vertaald.

Meester Butenaerts vraagt om aan het PV toe te voegen dat niet alle stukken van het dossier vertaald geweest zijn en dat het Verweerschrift niet werd vertaald.”

3.6. Op 19 november 2024 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn om aan verzoekster de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege op te leggen, met ingang van dezelfde datum.

Deze beslissing luidt onder meer als volgt:

“Gelet op de beslissing van het Vast Bureau van 29.08.2023 om de zware tuchtstraf meer bepaald een inhouding van 10% op de brutowedde van september 2023 van [verzoekster], op te leggen;

[...]

Overwegende dat na deze eerste sanctie en rekening houdend met de reorganisatie van de dienst, de prestaties van [verzoekster] wekelijks werden opgevolgd door haar hiërarchische oversten [A.C.] en [P.R.], met name via de wekelijkse voorbereiding van het Bijzonder Comité van Sociale Dienst;

Overwegende dat elk dossier dat [verzoekster] ter attentie van het Bijzonder Comité van Sociale Dienst heeft opgesteld, werd gecontroleerd op zijn volledigheid, de naleving van de wettelijke termijnen alsook de kwaliteit van het dossier;

Gelet op het opvolgingsgesprek van 05.12.2023, georganiseerd om samen met [verzoekster] een samenvatting van alle lopende dossiers op te maken, waarin zowel de positieve evoluties als nieuwe feiten omtrent gebrekkige en afwezige opvolging van dossiers (eerste grief van het tuchtdossier van 29.08.2023) werden aangenomen. Tekortkomingen werden ook aangewezen gedurende dit gesprek op het vlak van de 2de grief van het tuchtdossier van 29.08.2023 ‘geen verantwoordelijke communicatie’;

Overwegende dat op 05.12.2023 een planningsgesprek plaatsvond tussen de hiërarchische lijn en [verzoekster], met als doel duidelijke doelstellingen en prioriteiten te bepalen, in overeenstemming met het OCMW-organigram en de bijbehorende interne reorganisatie;

Overwegende dat de interne reorganisatie intensieve ondersteuning vereist, en dat hiertoe een breed aanbod aan opleidingen, coaching en on-the-job trainingen werd aangeboden aan de maatschappelijk werkers van de Buurdiensten (zie bijlage 1).

[...]

Overwegende de 14 informatiesessies georganiseerd door de N+1 om het

volledige team te coachen op het vlak van het geheel van de inhoud van het werk voor 'Buurtdiensten' maatschappelijke werkers en de aanwezigheid van [verzoekster] op 2 van deze 14 sessies;

Overwegende de dienstvergaderingen in aanwezigheid van externe firma's, namelijk vzw's die in het maatschappelijke domein werken, met als doel kennis te maken met potentiële externe partners aan wie kan worden doorverwezen, en de aanwezigheid van [verzoekster] bij deze vergaderingen. Overwegende dat in januari 2024, op basis van het onderhoud met de hiërarchische lijn d.d. 23.01.2024, hetzij 5 maanden na het duidelijke signaal van het Vast Bureau aan het adres van [verzoekster] dat ze zich diende te herpakken, haar hiërarchische oversten en de Secretaris-generaal, in haar hoedanigheid van personeelshoofd (zie 1ste disciplinaire hoorzitting) vaststelden dat, na een lichte verbetering tijdens de maand december 2023, de dossiers van [verzoekster] opnieuw absoluut niet in orde waren, dat er verschillende tekortkomingen en niet naleving van formele vereisten betreffende beslissingsbevoegdheid opnieuw werden vastgesteld;

Overwegende dat op vraag van de Secretaris-generaal deze tekortkomingen gedocumenteerd werden, meer bepaald:

- Werden in de tijdspanne van de 6 laatste maanden, 14 dossiers gerepertorieerd m.b.t. nalatigheden (stuk verslag Secretaris-generaal d.d. 18.06.2024 dat deel uitmaakt van het tuchtdossier);
- De diverse uitwisselingen tussen de hiërarchie en [verzoekster] die bewijzen dat deze 14 dossiers niet meer dan 6 maanden oud zijn;

Gelet op de oproeping van [verzoekster], per schrijven tegen afgiftebewijs van 19.06.2024, om binnen het kader van de tuchtprocedure te worden gehoord door de leden van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn ter zitting van 09.07.2024 omtrent volgende ten laste gelegde feiten:

- Recidive met laattijdige behandeling van de dossiers
- Geen vooruitgang in de verbeterde communicatie met N+1
- Niet respecteren van administratieve procedures waardoor de bevoegdheid van de OCMW-autoriteiten niet altijd eerbiedigt wordt
- Geen voldoende autonomie na 14 jaar ervaring om een degelijke sociaal onderzoek te voeren
- Imagoschade van het OCMW (wegens tekortkomingen verliezen derden vertrouwen in het OCMW)

Overwegende dat het tuchtdossier ter inzage lag bij de personeelsdienst vanaf 21.06.2024;

Overwegende dat [verzoekster] een kopij van haar dossier tegen afgiftebewijs gekregen heeft op 21.06.2024;

Overwegende het verzoek van de raadsman van [verzoekster], Meester Butenaerts, om de hoorzitting tot een latere datum uit te stellen om de verdediging te kunnen voorbereiden;

Gelet op de beslissing van het Vast Bureau van 09.07.2024, bekrachtigd door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn op 09.07.2024, om de hoorzitting van 09.07.2024 naar 03.09.2024 uit te stellen;

Overwegende de hoorzitting voor de leden van de Raad d.d. 03.09.2024 in aanwezigheid van een tolk, Meester Butenaerts en [verzoekster];

Gelet op het PV d.d. 10.09.2024 van hoorzitting van 03.09.2024;

Overwegende dat de tekortkomingen herhaald van aard zijn en tevens

financiële consequenties of consequenties betreffende het niet kunnen uitoefenen van sociale rechten in hoofde van klanten tot gevolg hebben gehad;

Gelet op de argumentatie van Meester Butenaerts en zijn nota ‘Verweerschrift’ neergelegd op 30.08.2024 waar hij volgende tekortkomingen opwerpt:

- onduidelijkheid over de wettelijkheid van de totstandkoming en het verloop van het disciplinair onderzoek
- ontorechte juridische grondslag voor de gevolgde (evaluatie vs. disciplinaire),
- geen rekening houden met de werklast van [verzoekster],
- (dys)proportionaliteit van de voorgestelde sanctie;

Betreffende de argumentatie van Meester Butenaerts i.v.m. de onduidelijkheid van de wettelijke grond voor het voeren van de tuchtprocedure, geeft de Raad aan dat de 2de overwogen tuchtsanctie in relatie dient te worden gebracht met de 1ste tuchtsanctie op grond van recidive. De oorsprong van de tuchtprocedure situeert zich inderdaad in feiten omschreven in de beraadslaging van het Vast Bureau d.d. 08.08.2023. De tweede voorgestelde sanctie, nl. ontslag van ambtswege, vindt zijn grond wegens zware recidive voor dezelfde feiten alsook in nieuwe feiten die de werking van het OCMW in gevaar stellen;

Betreffende de argumentatie van Meester Butenaerts over het gebrek van inventaris en structuur in het tuchtdossier dat hij als een ‘samenrapsel van emails’ kwalificeert, geeft de Raad aan dat, volgens artikel 317, lid 1 van de Nieuwe Gemeentewet, de tuchtoverheid geen tuchtrechtelijke vervolging meer kan instellen na zes maanden na vaststelling of kennisname van de betrokken feiten. Deze bepaling is van toepassing op het OCMW-personeel via artikel 52 van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976. Om deze reden zijn alleen elementen uit de laatste zes maanden in aanmerking genomen. Deze elementen zijn in samenvatting van elk sociaal dossier terug te vinden in bijlage 2.

[...]

Gelet op het proces-verbaal van het onderhoud van 05.05.2023 met [verzoekster] waarin ze haar tekortkoming erkent en ze voor remediëring openstaat;

Gelet op het P.V. van de hoorzitting d.d. 08.08.2023 dat getrouw de verklaringen van de gehoorde weergeeft;

Gelet op de hoorzitting voor de leden van de Raad op 03.09.2024 in aanwezigheid van een tolk, Meester Butenaerts en [verzoekster] en het ondertekende PV daarvan, is het principe van audi alteram partem gerespecteerd;

Overwegende dat [verzoekster] toegang had tot het volledige dossier, werd bijgestaan door haar raadsman en werd gehoord door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn nadat ze de gelegenheid had gekregen om een gedetailleerd verweerschrift in te dienen;

[...]

Overwegende de in het verweerschrift aangeleverde opmerkingen en de informatie door [verzoekster] en haar verdediger Meester Butenaerts mbt 14 sociale dossiers;

Gelet op het antwoord van de hiërarchische lijn van [verzoekster] hierop, zoals weergegeven in bijlage 4;

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 1 (90112) verwijst naar het complexe karakter, het gebrek aan documenten, de chaotische relaties met de externe betrokkenen en haar afwezigheid en die van haar collega, om de vertraging in de behandelingstermijn van het dossier te rechtvaardigen;

Overwegende dat de controles door de hiërarchische lijn, in detail gepresenteerd in bijlage 4, aantonen dat het complexe karakter van de sociale dossiers een inherent onderdeel is van het dagelijkse werk van een maatschappelijk werker, dat een onvolledig dossier niet rechtvaardigt dat het dossier niet aan het BCSD wordt voorgelegd, dat de collega van [verzoekster] slechts 3 dagen afwezig was tijdens de wettelijke behandelingstermijn van het dossier en dat zij niet werd vervangen door [verzoekster];

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 2 (130027) verwijst naar het complexe karakter, het gebrek aan documenten, de verhuizing naar het rusthuis van een begunstigde en haar afwezigheid en die van haar collega om de vertraging in de behandelingstermijn van het dossier te rechtvaardigen;

Overwegende dat de controles door de hiërarchische lijn, in detail gepresenteerd in bijlage 4, aantonen dat het complexe karakter van de sociale dossiers een inherent onderdeel is van het dagelijkse werk van een maatschappelijk werker, dat het dossier onvolledig is door de slechte samenwerking tussen de OCMW-medewerker en het gerechtsdeurwaarderskantoor, dat het feit dat de begunstigde naar een rusthuis is verhuisd, de vertraging in de behandelingstermijn van het dossier niet rechtvaardigt aangezien deze verhuizing 5 maanden na de wettelijke behandelingstermijn van het dossier (30 dagen) plaatsvond, dat de collega van [verzoekster] slechts 3 dagen afwezig was tijdens de wettelijke behandelingstermijn van het dossier en dat ze niet werd vervangen door [verzoekster] die zelf slechts 2 dagen afwezig was;

Overwegende dat [verzoekster] in dossiers 3 (121028), 4 (135306) en 5 (164386) vermeldt dat ze de nodige stappen heeft ondernomen vóór het vervallen van de medische kaart, maar dat ze er niet in is geslaagd om met de begunstigden samen te zitten, onder andere vanwege de eindejaarsvakantie;

Overwegende dat de interne procedure betreffende de verlenging van medische kaarten voorziet in de oproeping van de begunstigden één maand vóór de vervaldatum van hun medische kaart en dat het bij de eindejaarsvakantie om bekende data gaat, dat [verzoekster] volgens haar agenda in de eerste helft van december met de betrokkenen had kunnen samenzitten;

Overwegende dat [verzoekster] eigenhandig heeft besloten dat er weinig kans was op een positief antwoord op het verzoek van de begunstigde in dossier 6 (112754);

Overwegende dat volgens de organieke wet alle verzoeken die bij het OCMW worden ingediend, moeten worden voorgelegd aan het BCSD, het enige besluitvormingsorgaan voor sociale dossiers;

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 7 (119164) verwijst naar de ontbrekende documenten, de wijziging in de financiële situatie van de begunstigde, en haar afwezigheid en die van haar collega als de belangrijkste oorzaken voor de vertraging in de behandeling van dit dossier;

Overwegende de informatie van de hiërarchische lijn, gepresenteerd in bijlage 4, volgens dewelke de maatschappelijk werker van de 'Buurtdiensten' de nodige elementen aan het dossier van de begunstigde heeft toegevoegd en dat de behandeling van het dossier binnen de gestelde termijn perfect mogelijk was; dat de impact op de onderwijsloopbaan van de minderjarige begunstigde te betreuren is; dat de eindejaarsvakantie geen verklaring voor de vertraging vormt aangezien het dossier uiterlijk op 21/12 moest worden afgesloten;

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 8 (166353) uitlegt dat de begunstigde verantwoordelijk is voor de vertraging omdat hij de vervolggesprekken heeft uitgesteld;

Overwegende dat het niet naleven van de wet met betrekking tot de verplichting om elk verzoek via een ontvangstbevestiging te bevestigen, de opdracht schaadt om alle noodzakelijke stappen te ondernemen om de rechten van de verzoekers te doen gelden; dat volgens de wet alle verzoeken die bij het OCMW worden ingediend, aan het Bijzonder Comité van de Sociale Dienst (BCSD) moeten worden voorgelegd, het enige besluitvormingsorgaan voor sociale dossiers;

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 9 (178281) verklaart dat het verzoek om een huurwaarborg werd ingediend op het moment dat er nog geen contact met de eigenaar van de woning had plaatsgevonden; dat het verzoek op 19/12 aan het BCSD had moeten worden voorgelegd, maar dat het orgaan geen gunstig antwoord zou hebben gegeven; dat [verzoekster] daarom het initiatief heeft genomen om voorrang te geven aan dossiers met een grotere slaagkans;

Overwegende dat de hiërarchische lijn meent dat het niet is omdat de medewerker meent dat een begunstigde niet in aanmerking komt, dat het BCSD die mening zou volgen. Dat de medewerker dus niet alle stappen heeft ondernomen om hulp voor de betrokkene te verkrijgen; dat [verzoekster] niet het initiatief heeft genomen om aan de betrokkene uit te leggen dat zijn inkomen onvoldoende was om de huur te betalen en dat ze als gevolg daarvan heeft verzaakt aan haar opdracht om iedereen een menswaardig bestaan te laten leiden door het recht op sociale bijstand te garanderen, niet alleen vanuit materieel, maar ook vanuit sociaal oogpunt;

Overwegende dat [verzoekster] de vertraging in dossier 10 (174994) rechtvaardigt door de hoge werkdruk, haar afwezigheid en die van haar collega, en het complexe karakter van de financiële situatie van de begunstigde;

Overwegende dat het om een tweede verzoek in deze aangelegenheid gaat en dat er geen diepgaander sociaal onderzoek heeft plaatsgevonden;

Overwegende dat [verzoekster] de vertraging in dossier 11 (152688) rechtvaardigt door het feit dat ze het dossier per e-mail heeft ontvangen, door haar afwezigheid en die van haar collega, door de vertraging bij het ontvangen van een prijsofferte voor de behandeling van bedwantsen;

Overwegende het antwoord van de hiërarchische lijn, in detail gepresenteerd in bijlage 4, volgens welk het verzenden van verzoeken per e-mail geen uitzonderlijk feit is en volkomen wettelijk is, dat er slechts 5 vakantiedagen waren binnen de wettelijke behandelingstermijn van 30 dagen; dat het vervallen van de eerste prijsofferte te wijten is aan de vertraging in de

behandeling van de dossiers door [verzoekster]; dat de gevolgen voor de buitenschoolse en schoolse activiteiten van de minderjarige begunstigde te betreuren zijn;

Overwegende dat [verzoekster] de vertraging in dossier 12 (106087) rechtvaardigt door de gebrekkige mobiliteit van de begunstigde en de eindejaarsvakantie;

Overwegende de mogelijkheid tot huisbezoeken door de maatschappelijk werker met als doel de noodzakelijke stappen te ondernemen om de rechten van de begunstigten te doen gelden;

Overwegende dat [verzoekster] in de 2 maanden volgend op de aanvraag in dossier 12 (106087) slechts 5 vakantiedagen had voorzien en derhalve zonder probleem een huisbezoek had kunnen inplannen;

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 13 (163104) de verantwoordelijkheid inroept van de dochter van de verzoeker en van haar afwezige collega om de vertraging bij het behandelen van het dossier te rechtvaardigen;

Overwegende dat de hiërarchische lijn het onaanvaardbaar vindt dat [verzoekster] zichzelf niet in twijfel trekt en geen enkele verantwoordelijkheid voor de gemaakte fouten neemt;

Overwegende dat [verzoekster] in dossier 14 (168009) het wanbeheer van het dossier rechtvaardigt door de laattijdige reactie van de schuldeisers, door haar werkdruk op een externe locatie die heeft geleid tot haar afwezigheid bij het OCMW en door de afwezigheid van haar collega;

Overwegende dat de deelname aan een extern professioneel evenement plaatsvond op verzoek van de medewerker zelf; dat het antwoord van schuldeisers 6 dagen vóór het verstrijken van de wettelijke termijn voor de behandeling van het dossier werd ontvangen;

Gelet op art. 57, § 1 van het Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – Versie geldig voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 08.07.1976, heeft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot taak aan personen en gezinnen de dienstverlening te verzekeren waartoe de gemeenschap gehouden is;

Gelet op art. 62 en zijn 1° van het Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – Versie geldig voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 08.07.1976, heeft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot doel om mee te werken aan de armoedebestrijding, en te zorgen voor het bestrijden van het gebrek aan sociale bescherming en het niet-gebruik van rechten;

Overwegende de argumenten van de hiërarchische lijn met betrekking tot elk dossier hierboven, zoals opgenomen in bijlage 4 waaruit blijkt dat het voortdurende slechte beheer van sociale dossiers en het onvoldoende beheer van de behoeften van personen en gezinnen ertoe leiden dat bovenstaande twee wettelijke taken van de OCMW's niet vervuld worden, wat een tekortkoming in de wettelijke verplichting tot maatschappelijke dienstverlening van OCMW Jette uitmaakt;

Gelet op art. 58 van de Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – Versie geldig voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 08.07.1976, bepalende dat:

- wanneer de aanvraag schriftelijk wordt gedaan, ondertekent de

- belanghebbende of de persoon die hij schriftelijk heeft aangewezen;
- wanneer de aanvraag mondeling wordt gedaan, ondertekent de belanghebbende of de schriftelijk aangewezen persoon in het daartoe voorziene vak van het register bedoeld in het tweede lid;
 - wanneer de aanvraag elektronisch wordt gedaan, geldt de registratie ervan als ondertekening.

Overwegende het antwoord van de hiërarchie in bijlage 4 waarin blijkt dat deze wettelijke verplichting door [verzoekster] niet gerespecteerd werd en bovendien de aanvangsdatum van het sociaal dossier onduidelijk is (bijv. in dossiers 2 (130027) en 12 (106087));

Gelet op art. 60 van het Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – Versie geldig voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 08.07.1976, bepalende dat een sociaal onderzoek met een besluit met een nauwkeurige diagnose eindigt nopens het bestaan en de omvang van de behoefte aan dienstverlening en de meest aangepaste middelen voorstelt om daarin te voorzien;

Overwegende het antwoord in bijlage 4 waaruit blijkt dat na meerdere vermaningen door de hiërarchische lijn, de geëxperimenteerde maatschappelijk werker die [verzoekster] zou moeten zijn, bekend dat ze het moeilijk heeft om de aangepaste middelen voor te stellen (bijv. in dossier 13 (163104));

Gelet op art. 71 van het Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – Versie geldig voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 08.07.1976, bepalende dat de eenieder kan (bij de arbeidsrechtbank) in beroep gaan tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening te zijnen opzichte genomen door de Raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of door één van de organen aan wie de Raad bevoegdheden heeft overgedragen. Hetzelfde geldt wanneer één der organen van het centrum één maand, te rekenen van de ontvangst van het verzoek, heeft laten verstrijken zonder een beslissing te nemen;

Overwegende dat in geen enkel van de ten laste gelegde 14 sociale dossiers de wettelijke termijn van één maand werd gerespecteerd;

Overwegende dat het niet naleven van deze wettelijke verplichting het OCMW in het ongelijk stelt in geval van mogelijke beroepen ingesteld tegen beslissingen voor de arbeidsrechtbank;

Overwegende dat de tuchtstraf van het inhouden van 10 % van de wedde gedurende één maand al op 29 augustus 2023 aan [verzoekster] werd uitgesproken;

Overwegende dat de ernstige en terugkerende tekortkomingen van [verzoekster] het vervullen van de wettelijk aan het OCMW toevertrouwde taken in gevaar brengen;

Dat deze tekortkomingen het imago van het OCMW ernstig schaden, net zoals de werking van de openbare dienst die eraan is gekoppeld;

Dat deze inbreuk des te schadelijker is omdat het doelpubliek van het OCMW hypothetisch gesproken al in een hachelijke situatie verkeert;

Dat ondanks de aanpassingen in de uit te voeren taken en de door de autoriteit betrachte organisatorische flexibiliteit, [verzoekster] geen blijk heeft gegeven van wijzigingen of verbeteringen;

Dat het vertrouwen tussen [verzoekster] en haar werkgever nu volledig en

onherstelbaar is geschonden;

Dat de voortzetting van een professionele relatie onder dergelijke omstandigheden niet langer mogelijk is;

Dat het in dienst houden van [verzoekster] bij het OCMW van Jette het vervullen van diens wettelijke opdrachten permanent of zelfs onomkeerbaar zal verstoren;

Dat de maximumstraf van ontslag van ambtswege in dit geval de best geschikte maatregel lijkt aangezien een paar maanden geleden al een zware tuchtstraf werd opgelegd, gezien de ernst en het herhaald optreden van de sindsdien vastgestelde overtredingen en de daaruit voortvloeiende totale vertrouwensbreuk. Bovendien zou voor alle andere zware tuchtstraffen de wettelijke band met het OCMW behouden moet blijven;

Dat dit, rekening houdend met de voorgaande elementen, een rechtvaardige en evenredige straf is;

Beslist:

1. Het geheel van de tekortkomingen van [verzoekster] als een belangrijk obstakel voor het functioneren van het OCMW ten opzichte van wettelijke verplichtingen te beschouwen;

2. De tekortkomingen van [verzoekster], nl.

- recidive met laattijdige behandeling van de dossiers
- geen vooruitgang in de verbeterde communicatie met N+1
- imagoschade van het OCMW (wegens tekortkomingen verliezen derden vertrouwen in het OCMW);

als tekortkomingen aan de beroepsplichten te beschouwen zoals bepaald in artikel 282 van de Nieuwe Gemeentewet;

3. De tekortkoming van [verzoekster], nl.

- niet respecteren van administratieve procedures waardoor de bevoegdheid van de OCMW-autoriteiten niet altijd geëerbiedigd wordt;
- geen voldoende autonomie na 14 jaar ervaring om een degelijke sociaal onderzoek te voeren

als tekortkoming die aan bod moet komen in het kader van de evaluatieproces die gericht is op de kwaliteit van de dienst en de ontwikkeling van het personeel en conform is aan het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake de evaluatie van het gemeentepersoneel van 04.05.2017 en zijn artikel 2, te beschouwen.

4. De hierna volgende maximale tuchtstraf lastens [verzoekster] uit te spreken op grond van het tuchtdossier, de hoorzitting en de door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn gekruiste analyse van het verweerschrift van haar Raadsman:

- ontslag van ambtswege;

5. Te bepalen dat [verzoekster] derhalve vanaf 19.11.2024 van ambtswege ontslagen is.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoekster steunt een eerste middel op een schending van artikel 17, § 1, B, 1°, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 ‘op het gebruik van de talen in bestuurszaken’ (“bestuurstaalwet”), de rechten van verdediging in tuchtzaken, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (“formelemotiveringswet”) en “het zorgvuldigheidsbeginsel en het formele motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

In een *eerste middelonderdeel* voert verzoekster aan dat een tuchtprocedure tegen haar op grond van artikel 17, § 1, B, 1°, van de bestuurstaalwet in het Nederlands moet worden gevoerd en dat de procedurestukken in diezelfde taal moeten zijn opgesteld. Verzoekster erkent dat de taalwetgeving op zich geen eisen stelt aan de politieke mandatarissen, maar betoogt, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, dat de rechten van verdediging *in casu* ertoe nopen dat eentalige verklaringen en dossierstukken moeten worden getolkt *casu quo* vertaald opdat elk anderstalig lid van het tuchtorgaan met kennis van zaken kan oordelen. In strijd met dat voorschrift en met de zorgvuldigheidsplicht, zo stelt verzoekster, waren op het ogenblik van de hoorzitting op 3 september 2024 noch het tuchtdossier, noch haar verweerschrift in zowel het Frans als het Nederlands beschikbaar voor de leden van de tuchtoverheid.

In een *tweede middelonderdeel* voert verzoekster aan dat het haar ter beschikking gestelde tuchtdossier, in het bijzonder ‘bijlage 5 Stavingstukken’, Franstalige stukken bevat die niet van een Nederlandse vertaling zijn voorzien. Verzoekster betoogt dat zij nochtans het recht heeft om te kunnen beschikken over een tuchtdossier waarvan alle stukken zijn opgesteld in de taal van

de taalrol waartoe zij behoort, te dezen de Nederlandse taalrol. Het feit dat zij beschikt over een taalattest van Selor voor een taalkennis Frans niveau B1, doet daaraan volgens verzoekster geen afbreuk.

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat de hoorzitting in het Nederlands heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van een tolk die de vertaling heeft verzorgd van de tussenkomsten van verzoekster en haar raadsman, zodat “alle aanwezige raadsleden een volledig begrip van de gevoerde verdediging konden hebben”. De verwerende partij erkent dat verzoeksters verweerschrift niet vóór de hoorzitting kon worden vertaald – wat zij toeschrijft aan het feit dat het pas drie dagen eerder was ingediend – maar zij stelt dat verzoekster niet aantoonde dat in dat verweerschrift elementen voorkomen die niet tijdens de hoorzitting door haar raadsman mondeling zijn uiteengezet. Bewijs daarvan ziet de verwerende partij in het proces-verbaal van de hoorzitting. Bovendien, zo stelt de verwerende partij nog, werd het volledige tuchtdossier naar behoren vertaald zodat de raadslieden in staat waren er kennis van te nemen en de verschillende aspecten ervan op de juiste wijze te begrijpen. Het tuchtdossier was dus vertaald voordat de bestreden beslissing werd genomen, aldus nog de verwerende partij.

Wat het tweede middelonderdeel betreft, verwondert de verwerende partij zich erover dat verzoekster in de Franstalige stukken van het tuchtdossier een probleem ziet, aangezien uit die stukken blijkt dat verzoekster “in de meeste van de voorgelegde uitwisselingen zelf betrokken partij is, hetzij als afzender, hetzij als ontvanger van de e-mails”. De verwerende partij wijst bovendien erop dat het Frans één van verzoeksters werktalen was en dat zij bij het behandelen van dossiers nooit een opmerking met betrekking tot de taal heeft gemaakt.

6. In haar laatste memorie doet de verwerende partij nog gelden dat een e-mail van 30 oktober 2024 geen verzoek tot vertaling tussen collega's inhoudt, maar wel de formele overdracht van stukken van het tuchtdossier aan de beheerder van de overheidsopdracht ‘Vertaling’, met het oog op de verzending ervan naar de

externe partner die de opdrachtnemer is van de overheidsopdracht ‘Vertaling van documenten’. Voorts stelt de verwerende partij:

“Wat betreft de tweetalige en gedetailleerde informatieverstrekking teneinde de leden van de Raad in staat te stellen kennis te nemen van en inzicht te verwerven in de tekortkomingen van [verzoekster], werd deze voorafgaand en op formele wijze georganiseerd.

Tijdens de zitting van de Raad dd. 18.06.2024 heeft de Secretaris-generaal immers de volledige reeks vastgestelde tekortkomingen uitvoerig aan de raadsleden toegelicht, met als doel het advies van de Raad in te winnen met betrekking tot de voorgelegde tekortkomingen en de op te starten tuchtprocedure.

Tijdens de zitting hebben de raadsleden kennisgenomen van het overzichtstabel – opgesteld in het Frans en, voor de verdere procedure, vertaald vóór de tuchtbeslissing – waarin de problematische dossiers werden samengevat.

Daarnaast werd aan de raadsleden een Franstalige presentatie voorgelegd waarin de maatschappelijke impact van de vastgestelde tekortkomingen op de sociale situatie van de begunstigden nader werd toegelicht (zie stuk 12). Voorts heeft de Secretaris-generaal het taalkundige aspect benadrukt als een potentieel zwak punt van het dossier in geval van een beroep, terwijl zij tegelijk wees op de ernstige professionele tekortkomingen in hoofde van [verzoekster] (zie stuk 14).

De toelichtingen met betrekking tot de dossiers tijdens de zitting van de Raad dd. 18.06.2024 waren steeds tweetalig, overeenkomstig de bevoegdheden van de Secretaris-generaal, die krachtens haar taalkundige rol Nederlandstalig is en houder is van een taalattest overeenkomstig artikel 11 (voor de ambtenaren die zijn belast met het verzekeren van de eenheid in de rechtspraak bedoeld in artikel 43ter, § 7, vijfde lid, van [de] gecoördineerde wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken (functionele kennis – eenheid in de rechtspraak).

Alle raadsleden, zowel de Franstalige als de Nederlandstalige, hebben de mogelijkheid gehad om hun vragen in hun eigen taal te stellen teneinde hun inzicht in de tekortkomingen van [verzoekster] te verduidelijken.

Vervolgens werd door de raadsleden een unanieme stemming uitgebracht om de tuchtprocedure aan te vatten, met als motivering het volgende: ‘omdat de aangeklaagde tekortkomingen dermate ernstig zijn, zo ook de gevolgen. In deze omstandigheden dient een sterk signaal te worden gegeven dat dergelijk professioneel gedrag binnen het OCMW Jette niet ongestraft kan blijven’ (zie stuk 14).

3. Ten slotte wordt ook nog in het verslag gesteld dat: ‘21. (...) In dit dossier moet naar de mening van de auditeur-verslaggever dus worden vastgesteld dat, gelet op het gebrek aan het bewijs dat alle essentiële stukken van het tuchtdossier beschikbaar waren in zowel het Frans als het Nederlands, de rechten van verdediging van de verzoekende partij moeten worden geacht op wezenlijke wijze te zijn aangetast’.

Volgens de in het beroepsdossier van de verzoekster opgenomen Inventaris der stukken, is het tuchtdossier als volgt samengesteld:

6. Tuchtdossier:

6.1 Planningsgesprek van 5 december 2023;

6.2 Attest Selor Bewijs van taalkennis B1 Frans;

6.3 Beslissing tot toekenning taalpremie van 14 juni 2011;

6.4 Samenvatting van de 14 dossiers met het verwachte resultaat, het bekomen resultaat, de schade en impact (stuk n° 6.4);

6.5 ‘Stavingstukken’ van 92 pagina’s aan correspondentie in zowel het Nederlands als in het Frans;

Zonder een definitie van de ‘essentiële stukken’ te hebben, wenst verwerende partij het volledige geheel van de documenten waaruit het hierboven genoemde tuchtdossier bestaat, door te nemen:

6.1. Planningsgesprek: het betreft hier de ‘gestandaardiseerde’ doelstellingen voor alle maatschappelijk werkers (= functie van [verzoekster]) van Buurtdiensten (= benaming van de dienst waar [verzoekster] werkzaam was). Enkel de wensen inzake professionele ontwikkeling van de maatschappelijk werkers binnen de functie verschillen van het ene gesprek tot het andere. Gezien de ‘gestandaardiseerde’ aard van het proces moet dit document worden geïnterpreteerd als een formulier. Een dergelijk formulier bestaat in beide talen. Het is bijgevolg niet noodzakelijk om het te vertalen binnen het kader van het tuchtdossier. De raadsleden van het OCMW Jette hebben toegang tot beide versies van het document.

Ter ondersteuning van haar argumentatie verwijst de tegenpartij naar een planningsgesprek van een collega van [verzoekster], [J.L.]. Dit gesprek vond plaats in dezelfde periode als dat van [verzoekster] namelijk op 06.11.2023, en werd in het Frans gevoerd. Het valt op te merken dat beide documenten sterk op elkaar lijken, ja zelfs identiek zijn wat betreft de definitie van de doelstellingen.

6.2 Attest Selor. Bewijs van taalkennis B1 Frans. Het betreft eveneens een ‘gestandaardiseerd’ attest, dat in beide talen bestaat en wordt uitgereikt door dezelfde externe instantie.

6.3 Beslissing tot toekenning taalpremie dd. 14 juni 2011. De beslissingen tot toekenning van de taalpremies zijn eveneens identiek in beide talen. Het gaat om routinematige beslissingen, die in de Brusselse administratie niet zeldzaam zijn.

6.4 Samenvatting van de 14 dossiers met het verwachte resultaat, het bekomen resultaat, de schade en impact (stuk n° 6.4). De Franstalige versie van dit document bestaat en werd aan de raadsleden voorgesteld tijdens de zitting van de Raad op 18.06.2024 en is opgenomen als bijlage 2 bij de beraadslaging.

6.5 ‘Stavingstukken’ van 92 pagina’s aan correspondentie in zowel het Nederlands als in het Frans. Het gaat hier om de bewijsstukken met betrekking tot de tekortkomingen in de 14 dossiers die op naam van [verzoekster] staan.

Deze correspondentie heeft hoofdzakelijk tot doel aan te tonen:

- Dat de datum van het laatste feit in het dossier niet verder dan 6 maanden teruggaat en derhalve ontvankelijk is voor het tuchtdossier. Dit is om de conformiteit aan het artikel 317, lid 1 van de Nieuwe Gemeentewet te bewijzen;

- De inspanning geleverd door de hiërarchische lijn om de ambtenaar te herinneren aan haar verplichtingen;
- De impact van het niet-handelen of zeer beperkte handelen van maatschappelijk werkster mevrouw X op de sociale situatie van de begunstigden.

Alle correspondentie betreft originele documenten en is derhalve aanwezig in het dossier in de taal van de begunstigde van de sociale bijstand.”

Beoordeling

a. herinnering aan de toepasselijke rechtsregels inzake de bestuurstaal

7. Naar luid van artikel 6, eerste lid, van de bestuurstaalwet maakt de gemeente Jette, waartoe de verwerende partij als bestuur behoort, deel uit van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 4, eerste lid, van de Grondwet is Brussel-Hoofdstad een tweetalig taalgebied.

8. Artikel 9 van de bestuurstaalwet bepaalt dat een ‘plaatselijke dienst’ een dienst is waarvan de werkkring niet meer dan één gemeente bestrijkt.

De verwerende partij vormt een plaatselijke dienst, die is gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Haar werkkring bestrijkt enkel de gemeente Jette.

9. Op grond van artikel 17, § 1, B, 1°, van de bestuurstaalwet gebruiken de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar van de dienst of bij ontstentenis van zo’n examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtal, indien een zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en het dossier die ambtenaar van de dienst betreft.

b. ontvankelijkheid

10. Er is de Raad van State geen algemeen beginsel van behoorlijk bestuur gekend dat de formele motivering van bestuurshandelingen voorschrijft.

In dat opzicht is het middel niet ontvankelijk.

11. Voor zover verzoekster zich beroept op een schending van de formelemotiveringswet, moet dan weer worden vastgesteld dat zij nalaat om in de uiteenzetting van het middel toe te lichten hoe of waarom die wet zou zijn geschonden.

Ook in dat opzicht is het middel onontvankelijk.

c. tweede middelonderdeel

12. In een tweede middelonderdeel voert verzoekster aan dat het tuchtdossier dat haar ter beschikking werd gesteld Franstalige stukken zonder Nederlandse vertaling bevat.

13. Het past om dit middelonderdeel eerst te onderzoeken.

14. Aangezien verzoekster behoort tot de Nederlandse taalrol, dient te worden nagegaan of er anderstalige stukken in het tuchtdossier aanwezig zijn en zo ja of ze, zonder te zijn vertaald naar het Nederlands, de regelmatigheid van de besluitvorming hebben aangetast.

De verplichting om het tuchtdossier in het Nederlands te behandelen, houdt in dat alle essentiële stukken waarop de besluitvorming steunt in het Nederlands gesteld moeten zijn, zonder dat daarbij gebruik wordt gemaakt van vertalingen. Deze verplichting kleurt af op de onderliggende bewijsgegevens waarvan het bestuur gebruik maakt. De tuchtrechtelijk vervolgde ambtenaar heeft er aldus recht op dat de stukken van het dossier waartegen hij zich moet verdedigen,

in zijn taal zijn opgesteld. Zulks betekent evenwel niet dat een tuchtprocedure steeds onregelmatig is als het dossier stukken bevat die niet in de taal van de betrokken ambtenaar opgesteld zijn. Dit zal namelijk enkel het geval zijn wanneer het een stuk betreft dat relevant is voor de bewijsvoering. De aangevoerde miskenning van de bestuursaalwet moet de besluitvorming aldus op wezenlijke wijze hebben beïnvloed of hebben verhinderd dat die werd beïnvloed.

15. Verzoekster betreft haar kritiek op ‘bijlage 5’ van het tuchtdossier. Het betreft onder meer e-mails (al dan niet met verzoekster als verzender of bestemming), interne verslagen en een bericht van het arbeidsauditoraat over een beroep tegen een beslissing van het OCMW. Deze stukken zijn, een enkele uitzondering niet te na gesproken, uitsluitend in het Frans opgesteld.

16.1. Tot de onregelmatigheid van een beslissing wegens niet-naleving van de bestuursaalwet kan slechts worden besloten indien die miskenning de besluitvorming op wezenlijke wijze heeft beïnvloed of heeft verhinderd dat die werd beïnvloed.

16.2. Te dezen stelt de Raad van State vast dat verzoekster, na kennisname van het tuchtdossier, in staat is geweest om een omstandig verweerschrift van 31 bladzijden op te stellen, waarin zij niet alleen de haar ten laste gelegde feiten betwist, maar ook de regelmatigheid van de tuchtvervolgning bekritiseert.

Dat op zich kan reeds doen besluiten dat verzoekster niet aantoonde dat haar mogelijkheden tot verweer werden beknot. Maar er is meer. In haar verweerschrift heeft verzoekster geen enkele grief of voorbehoud geformuleerd met betrekking tot de taal waarin de stukken van het tuchtdossier zijn opgesteld en tijdens de hoorzitting heeft verzoekster, blijkens het door haar ondertekende proces-verbaal, evenmin een opmerking ter zake gemaakt. Verzoekster maakte wel opmerkingen omtrent de vertaling van het tuchtdossier ten

behoefte van de raadsleden – wat hierna bij het eerste middelonderdeel ter sprake komt – maar niet wat haar eigen begrip van de stukken betreft.

16.3. In die concrete omstandigheden moet worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat zij is geschaad in de uitoefening van haar rechten van verdediging of dat zij in de onmogelijkheid was de draagwijdte van de tuchtmaatregel te beïnvloeden.

Bijgevolg kan dit middelonderdeel niet slagen. Dat de taalwetgeving in bestuurszaken van openbare orde is, zoals verzoekster in haar laatste memorie aanstipt, leidt niet tot een andere conclusie.

17. Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

d. eerste middelonderdeel

18. De raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij vormt een tweetalig collectief orgaan. De bestuurstaalwet legt aan de leden van een collectief orgaan van een plaatselijke dienst gevestigd in Brussel-Hoofdstad echter geen verplichting op om de twee officiële talen van Brussel-Hoofdstad te kennen.

19. Het recht van verdediging houdt evenwel in dat, eensdeels, iedere persoon die in een tuchtzaak een tweetalig collectief orgaan toespreekt, het recht heeft om te worden begrepen door alle leden van dat collectief orgaan en, anderdeels, de leden van dat orgaan de plicht hebben te begrijpen wat hen wordt medegedeeld door het personeelslid dat voor hen verschijnt. Dat impliceert enerzijds dat de verklaringen van de ambtenaar door tolken worden vertaald en anderzijds dat de documenten die als informatie of als overtuigingsstuk ter beschikking van het collectief orgaan worden gesteld in vertaling voorhanden zijn.

20. Verzoekster acht artikel 17, § 1, B, 1°, van de bestuurstaalwet vooreerst geschonden doordat de raad voor maatschappelijk welzijn als tuchtoverheid op het ogenblik van de hoorzitting op 3 september 2024 niet

beschikte over een volledige vertaling van het tuchtdossier, zodat niet is aangetoond dat de leden van het tuchtorgaan met de vereiste kennis van zaken hebben kunnen oordelen.

21.1. Voor zover verzoekster haar kritiek betreft op het verloop van de hoorzitting zelf, stelt de Raad van State vast dat niet wordt betwist dat een tolk aanwezig was en dat de uiteenzetting van verzoekster en haar raadsman werd vertaald naar het Frans voor de aanwezige leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. In dat opzicht is geen schending van de bestuurstaalwet aangetoond en heeft de verwerende partij zorgvuldig gehandeld door te verzekeren dat de uiteenzetting op de hoorzitting zelf te begrijpen was voor de leden van de tuchtoverheid.

21.2. In zoverre is het middelonderdeel ongegrond.

22.1. Daarnaast voert verzoekster aan dat alle stukken van het tuchtdossier dat aan de leden van het tuchtorgaan ter beschikking wordt gesteld *in casu* in zowel het Nederlands als het Frans beschikbaar moeten zijn en dat noch het tuchtdossier, noch het verweerschrift op het ogenblik van de hoorzitting op 3 september 2024 in het Frans en het Nederlands beschikbaar waren.

22.2. Voor zover verzoekster de nadruk erop legt dat het tuchtdossier en het verweerschrift niet in de beide talen beschikbaar waren op de hoorzitting, overtuigt zij niet ervan dat uit de taalwetgeving of uit de rechten van verdediging volgt dat zulks noodzakelijk is. Het volstaat dat de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn voorafgaand aan het nemen van de tuchtbeslissing in de mogelijkheid waren om van het tuchtdossier en het verweerschrift kennis te nemen in de taal die zij machtig zijn.

Betrokken op het ogenblik van de hoorzitting is het middelonderdeel derhalve niet gegrond.

23. Hierna wordt onderzocht of de essentiële stukken van het

tuchtdossier en het verweerschrift op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing in beide talen voorhanden waren.

24. Zoals gezien, houdt de bescherming van de rechtzoekende op basis van de taalregelgeving en de rechten van verdediging onder meer in dat de leden van de tuchtoverheid van de stukken van het tuchtdossier kennis kunnen nemen in een taal die zij machtig zijn.

25.1. De verwerende partij legt als stuk 10 van het administratief dossier een beslissing van de secretaris-generaal van 31 oktober 2024 neer, waarbij een overheidsopdracht voor de “‘Vertaling van documenten van het Frans naar het Nederlands en van het Nederlands naar het Frans’ in het kader van een tuchtprocedure” wordt toegewezen, voor een volume van ongeveer 70 pagina’s (“d’environ 70 pages”).

Uit dat stuk op zich volgt niet dat de voormelde stukken werden vertaald en dat de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn er op het ogenblik van het nemen van hun beslissing over konden beschikken.

25.2. In antwoord op een verzoek om nadere toelichting van de auditeur-verslaggever, heeft de verwerende partij het volgende meegedeeld:

“a) In het kader van de voormelde overheidsopdracht werd de volledige voorbereiding voor de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 19/11 vertaald. U vindt alle documenten die verstuurd waren naar de vertaler in de e-mail met als titel ‘RE: MP traduction FR-NL’ van 30/10/2024.

b) Daarnaast werd het operationeel overzicht van de gedetailleerde opvolging van [verzoekster] (vóór en na het eerste tuchtdossier, dat heeft geleid tot de eerste zware sanctie) intern, binnen het OCMW Jette, vertaald. Het bewijs hiervan vindt u in de e-mail ‘Confidentiel: Note BP NE’ van 15/04/2024.

c) Ten slotte werden bepaalde documenten rechtstreeks in het Nederlands opgesteld. Dit is bijvoorbeeld het geval voor het verslag van de secretaris-generaal van juni 2024 (stuk nr. 2 van het administratief dossier).

d) Wat betreft de e-mailwissels betreffende de sociale dossiers, werden deze niet vertaald. Dit is om de twee volgende redenen:

i. Het gaat om de opvolging van sociale dossiers die worden opgesteld in de taal van de hulpaanvrager. Het gebruik van de taal van de begunstigde is essentieel om een correcte terminologie voor het Bijzonder comité van de

sociale dienst (het BCSD, beslissingsorgaan) te garanderen.

ii. De stukken werden in hun authentieke vorm behouden, aangezien [verzoekster] zich in deze uitwisselingen eveneens in het Frans uitdrukt.”

Bij dit antwoord zijn twee e-mails gevoegd: een e-mail van 15 april 2024 met betrekking tot een overzicht van de werkzaamheden van verzoekster sinds begin 2024 en een e-mail van 30 oktober 2024 met betrekking tot een ontwerp van de bestreden beslissing en verschillende bijlagen.

25.3. Ook deze toelichting en bijhorende documenten tonen niet aan dat alle stukken van het tuchtdossier werden vertaald in de twee talen die in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad worden gevoerd.

De e-mails van 15 april 2024 en 30 oktober 2024 hebben slechts betrekking op een beperkt aantal stukken van het tuchtdossier. Inzake het overzicht van verzoeksters werkzaamheden sinds begin 2024 kan weliswaar worden vastgesteld dat dit stuk in het Nederlands beschikbaar is, maar de verwerende partij, die stelt dat dit de vertaling is van een gelijkkluidend Franstalig stuk, toont niet aan dat het Franstalige stuk deel uitmaakte van het tuchtdossier zoals dat beschikbaar was voor verzoekster en vervolgens voor de leden van het tuchtorgaan op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

Voor zover de verwerende partij alludeert op een gelijkaardig Franstalig document in het tuchtdossier, moet worden vastgesteld dat dit stuk geenszins volledig overeenstemt met wat bij de e-mail van 15 april 2024 was gevoegd. Het gaat in het tuchtdossier immers over een overzicht van vier pagina's, gedateerd 23 januari 2024, van verschillende openstaande dossiers van verzoekster, terwijl het Nederlandstalige document getiteld 'Samenvatting NE op 22/01/2024' elf pagina's bestrijkt en beduidend meer informatie en conclusies over verzoeksters functioneren bevat dan het Franstalige document in het tuchtdossier.

Uit de e-mail van 30 oktober 2024 en de toelichting van de verwerende partij blijkt dan weer niet dat van de oorspronkelijk in het Nederlands opgestelde stukken, zoals niet het minst verzoeksters verweerschrift, neergelegd

naar aanleiding van de hoorzitting van 3 september 2024, voor de tuchtoverheid Franse vertalingen beschikbaar waren.

25.4. Eenzelfde probleem rijst met betrekking tot de redenen die de verwerende partij aanhaalt om te verantwoorden waarom de (hoofdzakelijk Franstalige) e-mailcommunicatie van en met verzoekster in het tuchtdossier niet werd vertaald.

Het argument dat die e-mailcommunicatie niet naar het Nederlands is vertaald omdat verzoekster zich zou uitdrukken in het Frans is irrelevant in het licht van de vraag of alle essentiële stukken van het tuchtdossier zowel in het Nederlands als in het Frans beschikbaar waren voor de leden van de tweetalige raad voor maatschappelijk welzijn.

De stelling dat de e-mails van en met verzoekster niet zijn vertaald omdat ze betrekking hebben op “de opvolging van sociale dossiers die worden opgesteld in de taal van de hulpaanvrager” en “[h]et gebruik van de taal van de begunstigde [...] essentieel [is] om een correcte terminologie voor het [b]ijzonder comité van de sociale dienst (het BCSD, beslissingsorgaan) te garanderen”, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Die zienswijze vertrekt immers vanuit een bekommernis omtrent de praktische werking van het bijzonder comité van de sociale dienst, maar maakt niet inzichtelijk waarom het gebruik van specifieke terminologie een correcte vertaling ervan in het kader van een tuchtprocedure zou verhinderen. Eerder integendeel overigens, kan worden bedacht dat indien de gebezigde terminologie dan toch zo essentieel is, een correcte vertaling ervan – die de relevante nuances weergeeft – dan wellicht des te meer is aangewezen bij de afwikkeling van een tuchtprocedure.

25.5. De stelling van de verwerende partij in haar laatste memorie dat de e-mail van 30 oktober 2024 “de formele overdracht [betreft] van de stukken van het betrokken tuchtdossier aan de beheerder van de overheidsopdracht ‘Vertaling’, met het oog op de verdere verzending ervan aan de opdrachtnemer van de overheidsopdracht” doet aan de hiervóór gedane vaststellingen evenmin afbreuk.

Ook aldus gelezen, vormt dat stuk immers niet het bewijs dat de vertalingen daadwerkelijk zijn uitgevoerd en aan de raad voor maatschappelijk welzijn werden voorgelegd.

25.6. Uit wat voorafgaat, volgt dat niet is aangetoond dat alle essentiële stukken van het tuchtdossier zowel in het Nederlands als in het Frans beschikbaar waren en dat bijgevolg de rechten van verdediging van verzoekster op wezenlijke wijze zijn aangetast.

26. Het eerste middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

e. besluit

27. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

28. In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 289, 300 en 301 van de Nieuwe Gemeentewet juncto artikel 52 van de organieke wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (‘de OCMW-wet’), artikel 157 van het administratief statuut van het personeel van de gemeente Jette van 17 december 1997 (‘het administratief statuut’), het recht van verdediging in tuchtzaken, het zorgvuldigheidsbeginsel en de formelemotiveringsplicht.

In een *eerste middelonderdeel* voert verzoekster aan dat, in strijd met artikel 289 van de Nieuwe Gemeentewet, noch uit de oproepingsbrief van 19 juni 2024, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat de secretaris-generaal het voornemen tot het opstarten van een tuchtprocedure heeft meegedeeld aan het vast bureau. Verzoekster ziet daarin het bewijs dat de tuchtprocedure op onwettige wijze werd opgestart en gevoerd.

In een *tweede middelonderdeel* betoogt verzoekster dat artikel 300 van de Nieuwe Gemeentewet is geschonden doordat het haar ter beschikking gestelde tuchtdossier “manifest lacunair” was, niet was geïnventariseerd en documenten in het Frans zonder Nederlandse vertaling bevatte. Wat de volledigheid van het tuchtdossier betreft, stelt verzoekster dat de volgende stukken ontbreken: stukken met betrekking tot de opstart van de tuchtprocedure, de “eigenlijke volledige dossiers” met minstens informatie uit verschillende applicaties en software die planningen en informatie bevatten, de verslagen van verhoren (waaronder de hiërarchische meerderen ‘N+1’ en ‘N+2’) en een chronologische inventaris. Bovendien wordt een ‘bijlage 4’ gevoegd met een bespreking “van maar liefst 33 pagina’s met 75 voetnoten aan verwijzingen naar allerlei – niet bijgevoegde documenten – van de 14 dossiers”, waarin tekortkomingen ten laste worden gelegd, terwijl verzoekster van de voormelde bijlagen nooit in kennis is gesteld. Zij had, zo stelt zij, evenmin toegang tot de integrale veertien dossiers waarin haar tekortkomingen worden verweten. Tot slot wijst verzoekster erop dat ‘bijlage 4’ niet is gedateerd of ondertekend, zodat het onduidelijk is door wie en wanneer dit document is opgesteld.

In een *derde middelonderdeel* voert verzoekster aan dat artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet is geschonden doordat de oproeping van 19 juni 2024 niet de in dat artikel voorgeschreven vermeldingen bevat. Evenmin werd, in strijd met artikel 157 van het administratief statuut, meegedeeld op welke wettelijke of reglementaire bepalingen de ten laste gelegde feiten een inbreuk uitmaken. In dat opzicht zijn volgens verzoekster de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Zelfs in de bestreden beslissing, zo stelt verzoekster, valt niet te vernemen aan welke beroepsplichten zij tekortgeschoten zou zijn.

29. In de memorie van antwoord betoogt de verwerende partij, wat het eerste middelonderdeel betreft, dat verzoekster een verkeerde interpretatie geeft aan artikel 289 van de Nieuwe Gemeentewet, aangezien de gemeentesecretaris het college van burgemeester en schepenen – *casu quo* de secretaris-generaal het vast

bureau – enkel op de hoogte moet stellen wanneer hij overweegt om op grond van zijn eigen bevoegdheid een tuchtsanctie op te leggen, wat enkel van toepassing is op de ‘waarschuwing’ en de ‘berisping’ en dus niet op het ontslag van ambtswege.

Inzake het tweede middelonderdeel stelt de verwerende partij dat het tuchtdossier wel alle documenten bevatte met betrekking tot de inbreuken waarvoor verzoekster tuchtrechtelijk werd vervolgd. Zij betoogt dat artikel 300 van de Nieuwe Gemeentewet verwijst naar documenten met betrekking tot de feiten van de zaak en dat het duidelijk niet essentieel was dat alle veertien dossiers integraal werden gevoegd; er kon worden volstaan met de onderdelen van die dossiers die de vastgestelde professionele tekortkomingen – in het bijzonder de niet-naleving van wettelijke termijnen – aantoonen. De verwerende partij stipt ter zake nog aan dat verzoekster omtrent al deze dossiers een gedetailleerde samenvatting voorlegde, zodat haar rechten van verdediging niet zijn miskend. De niet-vertaalde e-mails zijn bovendien e-mails “waaraan verzoekster zelf had deelgenomen”.

Ook het derde middelonderdeel is volgens de verwerende partij ongegrond. Zij stelt dat de brief van 19 juni 2024 alle door artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet voorgeschreven elementen bevat en dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten tekortkomingen aan de beroepsplichten uitmaken. Ook wat dit aspect betreft, zijn de rechten van verdediging naar het oordeel van de verwerende partij niet geschonden.

30. In haar laatste memorie betwist de verwerende partij dat het verslag van een opvolgingsgesprek van 5 december 2023 zich in het tuchtdossier moest bevinden. Zij stelt dat dit stuk, gelet op de opstart van de tuchtprocedure op 19 juni 2024, *ratione temporis* niet bij het dossier mocht worden betrokken omdat het van meer dan zes maanden vóór die opstart dateert. Met betrekking tot de bijlagen bij de bestreden beslissing, weersprekt de verwerende partij dat bijlage 4 niet bij het tuchtdossier was gevoegd en dat verzoekster ter zake geen verweer heeft kunnen voeren. Zij betoogt dat de bijlagen 2, 3 en 4 bij de bestreden beslissing deel uitmaken van de tuchtbeslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van

19 november 2024 en werden opgesteld na een hoorzitting met verzoekster op 3 september 2024. De verwerende partij erkent wel dat “deze bijlagen niet in het oorspronkelijke tuchtdossier” (*lees*: van 2024) “zijn opgenomen, omdat het gaat over de stukken die in de latere fase van het behandelingsverloop van het dossier van het dossier parcours” (*sic*).

Beoordeling

a. eerste middelonderdeel

31.1. Naar luid van artikel 42, vijfde lid, van de OCMW-wet is het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn onderworpen aan hetzelfde administratief statuut dat geldt voor het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum is gevestigd.

Artikel 52 van de OCMW-wet bepaalt:

“Titel XIV van de nieuwe gemeentewet is van toepassing op de in het vorige artikel bedoelde personeelsleden, met dien verstande dat de in de nieuwe gemeentewet voorkomende woorden gemeente, gemeenteraad, college van burgemeester en schepenen, burgemeester en gemeentesecretaris, respectievelijk moeten worden gelezen als openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, raad voor maatschappelijk welzijn, vast bureau, voorzitter en secretaris-generaal.”

Titel XIV van de Nieuwe Gemeentewet, zoals van toepassing op de verwerende partij, behelst ‘de tuchtregeling’.

31.2. Artikel 158 van het administratief statuut van de verwerende partij luidt als volgt:

“De volgende tuchtstraffen kunnen aan de personeelsleden van de gemeente opgelegd worden:
1° lichte straffen:
– de waarschuwing;
– de berisping;
2° zware straffen:

- de inhouding van wedde;
 - de schorsing;
 - de terugzetting in graad;
- 3° maximumstraffen:
- het ontslag van ambtswege;
 - de afzetting

Deze tuchtstraffen worden uitgesproken rekening houdend met de modaliteiten en de procedure voorzien door de nieuwe gemeentewet.”

32. Overeenkomstig artikel 289 van de Nieuwe Gemeentewet kan de gemeentesecretaris – te dezen dus: de secretaris-generaal – eigener gezag aan de in dat artikel genoemde personeelsleden de tuchtstraffen waarschuwing en berisping opleggen. De gemeentesecretaris mag deze tuchtprocedures slechts opstarten nadat hij het college van burgemeester en schepenen van zijn voornemen ter zake op de hoogte heeft gebracht en het college van dat voornemen akte heeft genomen.

Artikel 289 van de Nieuwe Gemeentewet verleent de gemeentesecretaris *casu quo* secretaris-generaal niet de bevoegdheid om de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege op te leggen, zodat deze bepaling niet van toepassing is op de tuchtprocedure die door de verwerende partij is ingesteld.

33. Het betoog van verzoekster dat bij het instellen van de procedure nog niet is geweten welke tuchtsanctie uiteindelijk zal worden opgelegd, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

De tuchtprocedure vangt immers steeds aan met een beoordeling door de secretaris-generaal van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een eventuele gepaste tuchtsanctie. De secretaris-generaal beschikt daarbij over de discretionaire bevoegdheid om een welbepaalde tuchtsanctie op basis van een verslag voor te stellen aan respectievelijk de raad voor maatschappelijk welzijn of het vast bureau dan wel zelf een lichte tuchtsanctie op te leggen.

Te dezen achtte de secretaris-generaal het opportuun om de maximale tuchtstraf van het ontslag van ambtswege voor te stellen. Om die reden

is, overeenkomstig artikel 287 van de Nieuwe Gemeentewet, de raad voor maatschappelijk welzijn de bevoegde overheid om desgevallend die tuchtstraf op te leggen. Dat de raad voor maatschappelijk welzijn over een discretionaire bevoegdheid beschikte om aan verzoekster in voorkomend geval een lichtere tuchtsanctie op te leggen en het dus niet *a priori* zeker was welke tuchtsanctie aan verzoekster zou worden opgelegd, is daarbij zonder belang.

34. Het eerste middelonderdeel kan niet slagen.

b. tweede middelonderdeel

35. Verzoekster betoogt in het tweede middelonderdeel in essentie dat het tuchtdossier waarvan zij inzage heeft gekregen onvolledig was, zodat zij haar rechten van verdediging niet op nuttige wijze heeft kunnen uitoefenen.

36. Voor zover verzoekster aanvoert dat haar rechten van verdediging zijn geschonden doordat zijzelf niet over een vertaling van Franstalige stukken uit het tuchtdossier kon beschikken, verwijst de Raad van State naar wat hiervóór *sub* 16.2 en 16.3 is overwogen.

37.1. Het recht van verdediging dat als algemeen rechtsbeginsel van toepassing is op onder meer tuchtzaken, houdt in dat in beginsel niets wat medebepalend kan zijn voor de beslissing van de bevoegde overheid aan het op tegenspraak gevoerde debat onttrokken mag blijven (GwH 28 februari 2013, nr. 25/2013, B.6). Ter bescherming van het recht van verdediging rust op het bestuur onder meer de verplichting om de bestuurde aan wie het een sanctie wil opleggen, inzage te geven in het volledige dossier dat werd samengesteld met het oog op het nemen van de beslissing.

37.2. Artikel 300 van de Nieuwe Gemeentewet luidt:

“Voorafgaandelijk aan de hoorzitting stelt de tuchtoverheid een tuchtdossier samen.

Het tuchtdossier bevat alle stukken die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten.”

Blijkens de parlementaire voorbereiding bij de wet van 24 mei 1991 ‘tot wijziging van de nieuwe gemeentewet wat de tuchtregeling betreft’, heeft het voormelde artikel 300 van de Nieuwe Gemeentewet eenzelfde draagwijdte als het recht van verdediging (*Parl.St.* Kamer 1990-1991, nr. 1400/1, 12):

“Voorafgaandelijk aan de hoorzitting stelt de tuchtoverheid een tuchtdossier samen dat alle stukken bevat die betrekking hebben op de ten laste gelegde feiten. De rechten van de verdediging zouden worden geschonden wanneer dit niet zou gebeuren. De disciplinaire overheid stelt een volledig tuchtdossier samen: de ambtenaar heeft het recht zich met kennis van zaken te verdedigen; de tuchtrechter is verplicht om met kennis van zaken te oordelen.”

38.1. Verzoekster moet worden bijgevalen in haar kritiek dat te dezen essentiële stukken haar niet ter inzage zijn voorgelegd, hoewel ze medebepalend zijn geweest voor het oordeel van de raad voor maatschappelijk welzijn bij het formuleren van de bestreden beslissing.

38.2. Dat geldt in de eerste plaats voor verschillende documenten die aan de formele start van de tuchtprocedure voorafgaan, maar klaarblijkelijk wel mee de grondslag hebben gevormd voor het verslag van de secretaris-generaal waarbij het voorstel van tuchtsanctie werd geformuleerd.

Zo verwijst de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar onder meer een opvolgingsgesprek van 5 december 2023, waarvan ook een schriftelijke neerslag bestaat. De verwerende partij heeft dat stuk aangeleverd naar aanleiding van een vraag van de auditeur-verslaggever. Uit het administratief dossier blijkt evenwel niet dat dit document ook deel uitmaakte van het tuchtdossier dat voor verzoekster ter inzage lag. Nochtans verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar dit opvolgingsgesprek om hernieuwde tekortkomingen in hoofde van verzoekster te situeren. Het verslag diende dan ook van het tuchtdossier deel uit te maken. De stelling van de verwerende partij in haar laatste memorie dat het verslag van het opvolgingsgesprek dateert van meer dan

zes maanden vóór de opstart van de tuchtprocedure, is daarbij irrelevant. Het gaat immers niet om het aanvoeren van een zelfstandig tuchtfeit, maar om een stuk waarop de tuchtbeslissing steunt.

In dezelfde zin geldt, wat de opvolging van verzoeksters functioneren sinds de opvolgings- en planningsgesprekken van 5 december 2023 betreft, dat het aan verzoekster ter inzage gegeven tuchtdossier niet de conclusies bevat van de hiërarchische leiding over de periode ná die voormelde gesprekken. De rechtstreekse leidinggevendenden van verzoekster besluiten in het document met als bestandsnaam ‘Note BP 15-04-2024 NL’ en als titel ‘Samenvatting NE op 22/01/2024’ – dat overigens ook op verzoeksters functioneren ná die datum betrekking heeft – dat verzoekster “controle onmogelijk maakt” “omdat [verzoekster] bewust een deel van haar werk verbergt”, “[verzoekster] niet volledig autonoom [is], terwijl we [...] autonomie in de behandeling van de vragen van de begunstigden mogen verwachten” zodat “het in het belang is van de begunstigden, [verzoekster] en ons werk om de samenwerking met [verzoekster] te beëindigen”. Die elementen liggen mede aan de basis van de conclusies van het verslag van de secretaris-generaal – daarin luidt het immers dat “[e]en vooruitzicht tot verbetering [...] volgens de N+1 en N+2 niet meer mogelijk [is]” – en de beoordeling door de raad voor maatschappelijk welzijn, zodat het betrokken stuk deel moest uitmaken van verzoeksters tuchtdossier.

Ook hier geldt dat de repliek van de verwerende partij in haar laatste memorie dat “[e]en overzicht dd. 23.01.2024 [deel uitmaakt] van het tuchtdossier, aangezien de datum binnen de termijn van zes maanden valt ten opzichte van de aanvang van het tuchtdossier”, niet relevant is, om de redenen die hiervóór zijn uiteengezet.

38.3. Daarnaast moet verzoekster worden bijgevalen in haar opmerking dat de verwerende partij in de bestreden beslissing steunt op verschillende bijlagen die geen deel uitmaakten van het tuchtdossier waarvan verzoekster inzage heeft verkregen.

Dat geldt in het bijzonder voor de bijlagen 2 tot en met 4 van de bestreden beslissing, waarvan in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat alvast de bijlagen 3 en 4 door de hiërarchische lijn van verzoekster zijn opgesteld. Hoewel de rechten van verdediging en het opstellen van het tuchtdossier niet uitsluiten dat een tuchtoverheid in het kader van bijkomende onderzoeksmaatregelen de ondergeschikte diensten en de oversten of medewerkers van een tuchtrechtelijk vervolgde ambtenaar bevraagt en haar bestreden beslissing mee zou steunen op de bevindingen die daaruit voortkomen, verzet het recht van verdediging zich wel ertegen dat essentiële stukken die uit die onderzoeksmaatregelen zouden voortvloeien, aan tegenspraak worden onttrokken.

Problematisch in dat opzicht is in het bijzonder bijlage 4 bij de bestreden beslissing, waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissing uitgebreid verwijst om het verweer van verzoekster bij de veertien dossiers op basis waarvan haar tekortkomingen zijn vastgesteld, te weerleggen. Niet zonder pertinentie voert verzoekster daarenboven aan dat die uiteenzetting van de hiërarchische lijn over haar argumenten weliswaar lijkt te zijn gebaseerd op verschillende concrete gegevens of e-mails in het kader van de individuele dossiers, maar dat deze dossiers of alle relevante gegevens daarvan zelf niet zijn toegevoegd aan het tuchtdossier.

Het betoog van de verwerende partij dat het niet noodzakelijk was om de volledige dossiers op basis waarvan de tekortkomingen zijn vastgesteld aan het tuchtdossier toe te voegen, kan niet worden bijgetreden. De redenering van de verwerende partij dat het volstaat om enkel die onderdelen van de dossiers te voegen die de vastgestelde professionele tekortkomingen, in het bijzonder de niet-naleving van wettelijke termijnen, aantonen, gaat eraan voorbij dat in de bestreden beslissing de tuchtfeiten niet bewezen worden geacht aan de hand van de stukken van het tuchtdossier die voor verzoekster ter inzage lagen, maar dat deze integendeel op doorslaggevende wijze steunt op de verklaringen van de hiërarchische lijn zoals weergegeven in bijlage 4 bij de bestreden beslissing.

39. Uit wat voorafgaat, volgt dat de verwerende partij bij de samenstelling van het tuchtdossier de rechten van verdediging van verzoekster onvoldoende heeft gewaarborgd.

40. Het tweede middelonderdeel is gegrond.

c. derde middelonderdeel

41. In een derde middelonderdeel doet verzoekster in essentie gelden dat de oproepingsbrief van 19 juni 2024 en de bestreden beslissing niet duidelijk maken aan welke beroepsplichten verzoekster zou zijn tekortgeschoten.

42. Artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet luidt als volgt:

“Ten minste twaalf werkdagen vóór zijn verschijning wordt de betrokkene opgeroepen voor de hoorzitting, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door afgifte van de oproepingsbrief tegen ontvangstbewijs.

De oproeping dient melding te maken van:

1° al de ten laste gelegde feiten;

2° het feit dat een tuchtstraf wordt overwogen en dat een tuchtdossier is aangelegd;

3° plaats, dag en uur van de hoorzitting;

4° het recht van de betrokkene zich te laten bijstaan door een verdediger van zijn keuze;

5° de plaats waar en de termijn waarbinnen het tuchtdossier kan worden ingezien;

6° het recht van de betrokkene de openbaarheid van de hoorzitting te vragen, indien hij voor de gemeenteraad dient te verschijnen;

7° het recht om het horen van getuigen te vragen alsmede de openbaarheid van dat verhoor.”

43. De formelemotiveringsplicht verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op “afdoende” wijze.

Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de

aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de formelemotiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

44.1. Zoals verzoekster het middelonderdeel uiteenzet, ontwaart zij in de oproepingsbrief van 19 juni 2024 en de bestreden beslissing een schending van artikel 301, tweede lid, 1°, van de Nieuwe Gemeentewet. Verzoekster voert immers niet aan dat de oproepingsbrief en de bestreden beslissing zouden nalaten om de andere door artikel 301, tweede lid, van de Nieuwe Gemeentewet vereiste gegevens te vermelden.

44.2. Zoals gezien, vereist artikel 301, tweede lid, 1°, van de Nieuwe Gemeentewet dat de oproepingsbrief “al de ten laste gelegde feiten” vermeldt.

Daargelaten de vaststelling dat de vermeldingen in artikel 301, tweede lid, van de Nieuwe Gemeentewet niet zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid van de tuchtprocedure, kan verzoekster bezwaarlijk voorhouden niet te weten over welke ten laste gelegde feiten het juist gaat. De oproepingsbrief vermeldt immers onder meer volgende ten laste gelegde feiten:

“De hoorzitting vindt plaats in het kader van een tuchtprocedure met volgende karakteristieken:

1. Ten laste gelegde feiten:

- Recidive met laattijdige behandeling van de dossiers
- Geen vooruitgang in de verbeterde communicatie met N+1
- Niet respecteren van administratieve procedures waardoor de bevoegdheid van de OCMW-autoriteiten niet altijd [geëerbiedigd] wordt
- Geen voldoende autonomie na 14 jaar ervaring om een degelijke sociaal onderzoek te voeren
- Imagoschade van het OCMW (wegens tekortkomingen verliezen derden vertrouwen in het OCMW)

2. [...]”

Bovendien is niet betwist dat verzoekster kennis heeft kunnen nemen van het verslag van de secretaris-generaal, waarin de ten laste gelegde feiten omstandig en gedetailleerd worden omschreven.

45. Voor zover verzoekster aanvoert dat de oproepingsbrief de ten laste gelegde feiten in verband moet brengen met welbepaalde beroepsplichten, of nalaat te vermelden op welke wettelijke of reglementaire bepalingen de ten laste gelegde feiten een inbreuk uitmaken, voegt verzoekster aan artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet een voorwaarde toe die niet in de tekst ervan besloten ligt.

In dat opzicht is het middelonderdeel niet gegrond.

Om dezelfde reden kan niet tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden besloten.

46. Waar verzoekster in een gemis aan verwijzing naar wettelijke of reglementaire bepalingen in de bestreden beslissing een miskennis ziet van de formelemotiveringsplicht, mist het middelonderdeel feitelijke grondslag.

In de bestreden beslissing brengt de verwerende partij immers in de eerste plaats de ten laste gelegde feiten in verband met de artikelen 57, § 1, en 62, 1°, van de OCMW-wet, om te besluiten dat de dossierbehandeling door verzoekster ertoe leidt dat de wettelijke taken zoals opgenomen in de aangehaalde bepalingen van de OCMW-wet niet worden vervuld, zodat ook de maatschappelijke dienstverlening in het gedrang komt. Daarnaast motiveert de verwerende partij dat de ten laste gelegde feiten de wettelijke verplichting zoals vervat in artikel 58 van de OCMW-wet in het gedrang brengen, ertoe leiden dat artikel 60 van de OCMW-wet niet wordt gerespecteerd en de naleving van artikel 71 van diezelfde wet miskennen. Het zijn die elementen die de verwerende partij in het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing doen besluiten dat er is tekortgekomen aan de beroepsplichten van verzoekster in de zin van artikel 282 van de Nieuwe Gemeentewet. Aldus bevat de bestreden beslissing, in tegenstelling

tot wat verzoekster betoogt, wel degelijk formele motieven over de wettelijke bepalingen waaraan zij is tekortgekomen.

47. Het derde middelonderdeel is ongegrond.

d. besluit

48. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

C. Het derde, vierde, vijfde en zesde middel

49. Het auditorsverslag is, met toepassing van artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beperkt tot een onderzoek van het eerste en tweede middel.

In die omstandigheden moet de Raad van State met toepassing van het voormelde artikel 24, tweede lid, (enkel) uitspraak doen – en doet hij (enkel) uitspraak – over de conclusies van het auditorsverslag, zonder een aanvullend onderzoek te bevelen van de overige middelen, ongeacht de draagwijdte van het eventuele rechtsherstel waartoe ze kunnen leiden.

De partijen dringen overigens niet aan op een beoordeling van de andere middelen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Jette van 19 november 2024 waarbij aan XXXX de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vijftientwintig juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Jurgen Neuts,	staatsraad,
Jim Deridder,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren